

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Blandede optegnelser, ideer og udkast 1848-50

Citation: Kierkegaard, Søren: "Blandede optegnelser, ideer og udkast 1848-50", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p385-txt-shoot-idd865c3e8-fced-4afc-a641-280c5686e268.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Et ligefremt Ord om mig selv.

Mit Vilkaar som Forf. i Danmark er saaledes, at jeg vel kan begribe, det maa forekomme de Fleste sært og besynderligt, at jeg overhovedet gider vedblive; og naar saa er kan jeg igjen vel begribe, at Adskillige endog lægge mig det til Last at jeg vil vedblive, da det er »sært og besynderligt.«^a Om de Uartige, der vistnok have villet tiltrødse sig at jeg for længe siden skulde ophørt som Forfatter, vil jeg slet ikke tale, saa meget mindre som jo det Glædelige er skeet at idetmindste een af de Uartige er blevet ret artig, og næsten hver Maaned eller hver Uge faaer for Opførsel mg ell dog mg?

Her nu mit Svar. Det er min, og dog nok temmelig vel begrundede Dom, at den Maade, paa hvilken Xstd. ordentligviis forkyndes i Christenheden, er hildet i mangfoldige Sandsebedrag, og bestyrkende Menneskene i Sandsebedrag, saa gennem en Række Aar den Omsætning, der har været Christend^s Forkyndelse, ikke saa meget har tjent til [at] bringe Xstd. ind som til lidt efter lidt at practisere Xstd. ud.

Her maa altsaa gjøres opmærksom.

Mit Liv, den daglige Existeren udtrykker nogenlunde det Xstliges væsentlige Collision. Udrustet med Aands Evner til at kunne,^b tjener jeg Sandheden. Men jeg har ingen Løn derfor – ganske rigtigt, thi havde jeg Løn derfor, tjente jeg Penge derved, da vilde mit Liv ikke udvise det Xstliges væsentlige Collision; fremdeles jeg ansees for sær, underlig, forhaanes, udlees – ganske rigtigt, thi hvis jeg ved min Stræben erhvervede vitterlig Ære og Anseelse, vilde mit Liv ikke udvise det Christeliges væsentlige Collision. Det Christeliges væsentlige Collision, ja ell. det væsentlige Christeliges Collision, hvilken strax fremkommer naar det Xstlige sættes ind i Virkelighed, hvorimod det Omvendte, det Uchristelige fremkommer, naar det Xstlige langt, langt langt borte fra Virkeligheden^c forkyndes i en stille, stille, stille Søndags-Time – saa fordres der blot at man i en klædelig Præstekjole er en smuk Mand, der kan sine Ting item kan declamere: og Xstds Forkyndelse vil forskaffe En baade Penge, Ære og Anseelse; det er ved Hjælp af denne Forkyndelse^d, at Xstd. er blevet praktiseret ud af Xstheden. Selv om det Sagte forresten var Eet^e

See derfor er det, at jeg har villet holde det yderst anstrengende og meget utaknemlige Liv ud, hvilket jeg har ført som Forf. Jeg har villet holde det ud en Tid omtrent saa lang som det passende kan svare til den Kategorie: at gjøre opmærksom. Mere har jeg ikke villet, maaskee hell. ikke kunnet; jeg har aldrig i fjerneste Maade marqueret i Retning af at være en Apostel, en Reformator o: D:, o, langt fra, jeg har fra

a Dette Punctum bliver en Anmærkning.

b med Villighed til at ville af yderste Kraft anstrenge mig,

c (jo længere borte jo bedreforsaavidt man ønsker, at det Omvendte, det Uchristelige skal fremkomme)

d (det alvorsfulde, festlige Divertissement paa det stille Sted i en stille, stille, stille Søndags-Time)

e og det Samme, dette Eet og det Samme bliver dog uendelig forskielligt, tager sig lige omvendt ud i Forhold til hvorvidt det sættes existentielt ind i Virkelighed, eller det holdes hen paa Mulighed af en Taler, hvis personlige Existeren maaskee endog udtrykker det Modsatte af Det han forkynder, en Taler, som derhos vel vogter sig for at komme Tilhørerne for nær, som vilde han forpligte dem til existentielt at udtrykke det Sagte, kort en Taler, der forsigtigt holder sig paa den sceniske Kunsts Afstand fra Virkelighed.

[f] Personligt beskæftiger eet mig ubetinget, saa stærkt som muligt, at udtrykke min Taknemlighed mod den Styrelse, der fra første Øieblik af og indtil dette har gjort for mig saa ubeskriveligt meget Mere end jeg nogensinde havde ventet, kunne have ventet, turde have ventet.

det Øieblik jeg begyndte, og stereotypet gjentaget, indskærpet »jeg er uden Myndighed«.

Det er kommet mig for Øre, at adskillige af de strenge Christne her hjemme finde, at min Fremstilling af Xstd. er altfor overdreven, for høi, overmenneskelig. Fortræffeligt!¹ Jeg bevidner for Gud, at jeg er mig bevidst, i Forhold til Evangeliets egen Fremstilling, at have slaaet 35, ofte 50 pC af i Retning af Idealitet – og saa finder »de strenge Christne« at min Fremstilling er for ideal. See i den Grad er det gaaet i Glemme hvad Christendom er, at Existentser, der hvis man vilde revidere dem⁹

g formodentlig vilde findes væsentligen at være verdslige med en lille bitte Tilsætning af lidt Christelig at de i »Christenheden« (hvor Alle ere Xstne) ansees for de strenge og alvorlige Christne, der dømme en Fremstilling som Overdrivelse, en Fremstilling, hvis Forf. i Frygt og Bæven ofte har betænkt sit Ansvar, om han har Lov til at slaae saa meget af. Dog min Tro er rigtignok hell. ikke til de »strenge Christne«, men min Tro er, at der iblandt os lever en Deel, der for Alvor ville gaae ind paa Christend., naar den fremstilles dog nogenlunde som den Magt og som det Ideale, den er.

1 ! Fortræffelige Beviis for, at det forholder sig rigtigt med min Dom om Christenheden!